DE OOSTPOST.

LETTERKUNDIG, WETENSCHAPPELIJK EN COMMERCIEEL

NIEUWS- EN ADVERTENTIEBLAD

PRIJS VAN INTEEKENING.

Per 6 maanden voor	Soerabaya.	ƒ 7.50
„ „ „ „	Java.	„ 9.—
„ „ „ „	Buitenbezittingen.	„ 10.—
„ „ „ „	Nederland.	„ 13.—

De OOSTPOST verschijnt elken *Maandag en Donderdag*.

MAANDAG 31 MEI.

PRIJS DER ADVERTENTIEN.

De prijs der ADVERTENTIEN is ƒ 2.— voor elke TIEN WOORDEN; behalve het segel.

Advertentien met groote letter betalen dubbeld.

Iedere herhaling na de twee eerste plaatsingen wordt betaald met de helft van het bedrag der advertentie.

De inteekening in Nederland kan geschieden bij M. Wijt & Zonen te *Rotterdam* en bij L. van Bakkenes & Co te *Amsterdam*.

No. 43. ZESDE JAARGANG. 1858.

Bij deze courant behoort een bijvoegsel.

HET GEMEENTELEVEN OP JAVA IN DE EUROPESCHE MAATSCHAPPIJ.

In het *April* Nummer van het *Tijdschrift voor Nederlandsch-Indie* komt een hoogst belangrijk vertoog voor, ten titel voerende *het gemeenteleven op Java in de inlandsche en de Europesche maatschappij.*

Na zijne meening te hebben geuit over het gemeente-leven der inlandsche bevolking in verband tot de daaromtrent in het Regerings-Reglement voorkomende bepalingen, en na het nuttige en weldadige van de inlandsche gemeente inrigtingen voor de bevolking te hebben doen uitkomen, omdat zij de lasten den Javanen opgelegd, aanmerkelijk verligten en de organisatiën zijn, waardoor in vervolg van tijd aan het volk de voordeelen van ontwikkeling en beschaving kunnen worden geschonken, gaat de schrijver over tot eene beschouwing van het gemeenteleven der Europeanen op Java.

Deelt de Europesche maatschappij in Indië, zegt hij ook in dat voorregt van zelfstandige gemeenten, met haar eigen bestuur, te vormen? Ziedaar eene vraag, die voorzeker menigeen vreemd in de ooren zal klinken, omdat zij hem nog nimmer voor den geest kwam Maar als hij er over nadenkt, dan kan het niet anders, of al het vreemde moet verdwijnen en hij komt tot het resultaat, dat zulk een gemeenteleven ook voor de Europesche ingezetenen meer en meer eene behoefte is geworden.

Op dit oogenblik is *alle* bestuur in het algemeene Gouvernement geabsorbeerd. 't Is eene centralisatie, die alle zelfstandigheid vernietigt, 't is ééne kracht, die 't geheele raderwerk in beweging brengt. De zorg voor de plaatselijke belangen van Batavia, Samarang, Soerabaya en van zoo vele andere plaatsen op Java en de buitenbezittingen, waar eene talrijke Europesche bevolking woont, wordt door den resident, den gouverneur der provincie, behartigd. Eigen fondsen hebben die plaatsen niet; 't wordt alles uit de algemeene rijkskas onderhouden. Eigen veerkracht en werkzaamheid, om hunne stad te doen bloeijen en in voorspoed te doen toenemen, kunnen de ingezetenen niet ontwikkelen, want het ontbreekt hun daartoe aan de middelen. In al wat er noodig is, ook in het geringste, moet de Gouverneur Generaal, op voordragt van den resident, voorzien, en er zijn voorbeelden, dat de bevoegdheid van den Gouverneur Generaal niet voldoende is, maar eene beslissing van den Minister van Koloniën wordt ingeroepen. Is het niet natuurlijk, dat er zeer slecht in voorzien wordt? Of is het, ook met den besten wil, mogelijk, dat door ééne kracht het zelfde worde verrigt, waartoe, bij voorbeeld in Nederland, duizenden verschillende krachten zamenwerken.

Maar wij behoeven voorzeker het nut en de noodzakelijkheid van gemeenten en gemeente-besturen niet te betoogen. In elke beschaafde maatschappij bestaan zij, en zal het een land wèlgaan, zal het zich ontwikkelen, zal het in beschaving en stoffelijken rijkdom toenemen, dan moet daartoe het gemeente-leven krachtig medewerken.

De oorzaken van het volslagen gemis aan gemeenteleven in de europesche maatschappij op Java zijn te vinden in het Regerings stelsel der voormalige Oost-Indische Compagnie en in dat, hetwelk daaraan is opgevolgd, zegt de schrijver al verder.

Onze vooronders kwamen in Indie, niet om er eene Europesche bevolking over te brengen, maar om handel te drijven. Met datzelfde doel vestigde de Oost-Indische Kompagnie hare kantoren op verschillende punten van deze eilanden-wereld In den aanvang oorloogde men, niet om land te veroveren, maar om veiligheid en voorregten voor den handel te verwerven. Slechts langzamerhand en door de omstandigheden gedrongen, begon het handelsligchaam tevens souverein te worden en de taak van regent op zich te nemen, maar altoos was het hoofddoel van dien regent, niet om eene Europesche maatschappij, te midden der aan de Kompagnie cijnsbaar geworden volkeren, te ontwikkelen, maar om voordeeligen handel te drijven. Wel vindt men in de oude oirkonden van die beroemde korporatie de bewijzen, dat men van tijd tot tijd heeft willen koloniseren, wèl vindt men zelfs het nemen van kleine proeven vermeld, om Nederlanders naar Indie over te voeren; maar ze zijn allen mislukt, en immer bleven de établissementen in Indie het karakter behouden van „kantoren", waar de agenten van de Maatschappij gevestigd waren, om de belangen van haren handel te bevorderen.

En hoe kon het ook anders? Naijverig op den alleenhandel in zulk eene mate, dat het als een der verachtelijkste misdaden beschouwd werd, wanneer een partikulier zich, buiten de kompagnie, om een pond muskaatnoten in de Molukkos of wat kaneel op Ceylon trachtte aan te schaffen, kon eene Europesche maatschappij onder zulk een stelsel onmogelijk ontkiemen, veel minder in omvang toenemen en bloeijen. De pogingen door de Kompagnie aangewend, om in Indië te koloniseren en de maatregelen, om het monopolie te handhaven, waren dan ook zoodanig met elkander in strijd, moesten zoozeer elkander tegenwerken en afbreuk doen, dat het uit de geschiedenis duidelijk blijkt, hoe beiden monopolie en kolonisatie onmogelijk hand aan hand kunnen gaan. Maar datzelfde monopolie maakte ook, dat in die vereenigingen van Europesche ingezetenen en hunne afstammelingen, die in verloop van tijd langzamerhand op sommige plaatsen, zoo als in de Molukkos en te Batavia, ontstonden, geen gemeenteleven kon ontkiemen en zich ontwikkelen. Die mate van vrijheid, die daarvoor noodig is, kon onder het strenge monopoliestelsel niet gegeven worden. De Oost-Indische Kompagnie regeerde overal, en niets, zelfs het geringste, mogt aan hare bemoeijingen onttrokken worden. Al de instellingen, alles wat men te Batavia noodig had, om de belangen van de stad te bewaken, alle kolleges, die deze plaatselijke aangelegenheden behartigden, 't ging alles van den Gouverneur-Generaal uit. De ingezetenen werden bestuurd, maar namen ook aan het beheer der zaken van hunne eigen stad geen deel hoegenaamd.

En even zoo is het gebleven onder het stelsel hetwelk dat der Oost-Indische Kompagnie is opgevolgd.

De gevolgen van dat stelsel met opzigt tot het ge

EENE HUWELIJKS-AANVRAAG EN HARE GEVOLGEN.

(*Vervolg.*)

N°. 3. sprak aldus tot den heer Valuto:

Onbekende en toch geliefde!

Hoor een arm ongelukkig meisje, dat tot u, haren redder, vliedt. Ik leef in de grootste slavernij, waarvan ik verlost wil worden, 't koste wat het wil. Vijftien lentes beleefde ik reeds (schrik niet voor mijne jeugd, want zich zelve opofferende liefde zal u die doen vergeten!) en thans bevind ik mij in de kostschool van mej. Reutel. Maar wat zeg ik, kostschool? Neen, *straf-inrigting.* Verbeeld u, mijnheer! 's wekelijks 12 uren Fransch leeren, 6 uren Engelsch, 8 uren Duitsch, 4 uren borduren, haken, breijen, enz. enz. en geen enkel oogenblik tot het lezen van een roman, waarmede ik te huis in ons tuin-prieel, zulke salige uren sleet! Is dat niet ziel en jeugd-moordend? Mijne ouders, aan wien ik mijn nood reeds dikwils klaagde, keuren het opvoedings-systeem van jufvr. Reutel volkomen goed. Hoe barbaarsch! Wat blijft mij dus over dan de vlugt? Welnu, ik ben bereid de Fransche, de Engelsche, de Duitsche, meesters te ontvlugten in uwe armen. Mijne spaarpot en mijne schoolboeken, die wij kunnen verkoopen, kunnen ons wel 14 dagen voor ellende behoeden, en is die tijd voorbij, dan zal de liefde ons wel een middel aan de hand geven om de vergeving onzer ouders te verkrijgen.

Gevoelt gij u sterk genoeg tot eene schaking? Ik sta gereed. Gij zijt mijn laatste toevlugt. Ontferm u over een arm van liefde gloeijend meisjes hart. Geen antwoord ontvangende, dan, dan mijnheer — o bedenk het wel! zal ik mijne toevlugt moeten nemen tot mijne Fransche, Engelsche, en Duitsche tirannen en — jufvrouw Reutel!.

Uwe ongelukkige vriendin,
Clotilde Bloem.

Adres: Mejufvrouw T. A. Laps, in modes, lett. C. B.

N°. 4 bragt den burgemeester deze regelen:

Mijnheer!

Gij wenscht in de huwelijksboot te stappen en wilt u wagen op den vloed met een meisje of ook met eene weduwe. Daardoor toont gij een practischen blik in 't leven te hebben geworpen. Welnu — zullen er velen komen met een roman of een herders-gedichtje in de hand — ik kom met keukenboek en waschlijst, in één woord met een schat van keuken- en kelder-verstand. Dat is iets waard voor den mannelijken ondordom, niet waar, heer ambtenaar? Ik was getrouwd met een 62jarig gepensionneerd majoor en leefde, neen, en reisde met hem 20 jaren door onze dierbare Nederlandsche provinciën. Van Utrecht vertrokken wij naar de Bourtange en van de Bourtange naar 's Gravenhage — van 's Gravenhage naar Vianen en van Vianen naar Arnhem — van Arnhem naar den Helder en van den Helder naar Leeuwarden — van Leeuwarden naar Rosendaal en van Rosendaal naar Kampen — van Kampen naar Ter Neuzen en van Ter Neuzen naar Zwolle — van Zwolle naar Borculo en van Borculo naar Heusden, enz. enz. enz. 't Was altijd stad in, stad uit, dorp in, dorp uit, de koffers gepakt en nergens vond mijn ouden snorbaard rust, tot dat voor hem de laatste groote verhuizing aanbrak. Hij stierf, nu 6 weken geleden en liet mij genoeg achter, om ruim zelfs te leven. Heb ik altijd *gereisd*, nu wil ik ergens *wonen*. Bij en met u? Daartoe deze poging. Veel is er, dat voor mij bij u moet pleiten. Gewoon aan commandement, zult gij aan mij in uwe woonkamer eene liefhebbende gade en in uwe keuken eene Martha de Harde hebben, terwijl moeder de Natuur mij begiftigde met 255 oude ponden gewigt, een geschenk, lastig bij een Normadisch leven, doch imposant als ambtenaars-vrouwe. 't Zal ontzag wekken onder uwe boersche inwoners, die toch alles bij 't gewigt rekenen. Ik ben kinderloos, trouwens kinderen en verhuizen (62maal in 30 jaren) rijmen niet. Wat een stil leven in dit opzigt over mij zal beschikken, weet ik niet. Ik spreek het Fransch vrij goed en ken den „Tiendaagschen Veldtogt" met al zijne marschen en contramarschen, alsmede de „Klapper," waaruit mijn man, de majoor, mij alle avonden 12 pagina's voorlas, van buiten. In ziekte en pijn heb ik een schat van huismiddeltjes en waar de levensbehoeften 't goedkoopst zijn, weet geen restaurateur beter dan ik. Het meidendom met al zijne intrigues, is als een geopend boek voor mij en geen oppassers-kneep is voor mij verborgen.

Overal sta ik op de gemeente-registers „als behoorende tot geen der bekende godsdiensten" en ik kan dus zijn wat gij zijt. Mijn uiterlijk is goed. Eene kleine verhevenheid op den rug, is, zoo als gij weet, geen *gebrek*, maar overvloed en iets ongelijks aan de beenen is gemakkelijk op rekening te brengen van mijn ligchamelijk wèlvaren. Hebt gij lust aan knorren, dan kan ik u behoorlijk secondeeren.

Zijt gij echter lach-ziek, ik kan schateren, in zoo verre dat gepermitteerd wordt door een gewigt van 255 ponden netto. Ziedaar *wie* ik ben en *wat* ik ben. Ik stel mij gaarne in uw bezit, maar vraag ook naturalisatie voor eene bedaagde poes, een kanarievogel, door de jaren kaal geplukt en een ezel, die mij nog zoo treffend aan mijn overleden majoor herinnert en 't genadebrood eet.

Wilt gij mij, met dat drietal en een gansch niet te verwerpen effectentrommel, spreek dan, maar, haast u! want voor het naaste nut ben ik op speculatie gevraagd en de eene vraag leidt zoo gemakkelijk tot eene tweede.

Nu nog uwe vriendin, maar ik hoop spoedig uw echtgenoot,
Wilhelmina van Eggen,
Geb. Tuffen.

meente leven der Europeanen laten zich meer en meer gevoelen naar de mate dat het aantal Europeanen op de verschillende hoofdplaatsen van Java meer en meer toeneemt. In ons volgend artikel willen wij ons nu met opzigt tot dat onderwerp bepalen tot de hoofdplaats SOERABAYA en onderzoeken in hoe verre het wenschelijk zij dat ook te dezer plaatse een afzonderlijk plaatselijk bestuur worde daargesteld.

Redactie.

OFFICIEEL GEDEELTE.

JAVASCHE COURANT

van den 26sten *Mei* 1858 N°. 42.

Civiel Departement.

BENOEMD:

Tot lid van het bestuur over de protestantsche kerk in Nederlandsch-Indie, J. D. Meijer, lid van het te Batavia gevestigde handelshuis Haager en Schuurman.

GESTELD:

Ter beschikking van den direkteur der middelen en domeinen, de benoemde ambtenaar der eerste klasse voor de dienst in Nederlandsch-Indie, mr. H. C. M. van Kervel, onlangs uit Nederland alhier aangekomen.

OVERGEPLAATST:

Bij het binnenlandsch bestuur ter Sumatra's Westkust, de kontroleur der derde klasse in de assistent residentie Benkoelen A. Pruijs van der Hoeven.

GOEDGEKEURD:

Dat door den Gouverneur van Celebes en Onderhoorigheden, BIJ DE SUBKOMMISSIE VAN ONDERWIJS TE MAKASSER,

IS ONTSLAGEN:

Op zijn verzoek, eervol, als lid, R. H. de Grave; onder dankbetuiging voor de als zoodanig bewezene diensten.

IS BENOEMD:

Tot lid, mr. G. T. H. Hennij, president bij den raad van justitie aldaar.

Militair Departement.

BEVORDERD:

Tot kolonel bij het regiment Oost-Indische kavallerie, de luitenant-kolonel bij hetzelve F. C. van der Putt.

BENOEMD:

Tot militeir ambtenaar der derde klasse en spijsverzorger bij het groot militair hospitaal te Willem I, de eerste klerk (adjudant-onderofficier voor memorie) ten burele van den onderintendant der eerste klasse ter Sumatra's Westkust, J. F. Ikler.

Marine-Departement.

BIJ HET MARINE-ETABLISSEMENT TE SOERABAIJA.

BENOEMD:

BIJ DE DIREKTIE.

Tot kommies, de boekhouder bij 's lands timmerwerf aldaar J. Kuis.

BIJ DE ADMINISTRATIE

Tot administrateur, de kommies en boekhouder bij het equipage-departement J. G. Grauss.

Tot kommies, de eerste klerk bij het equipage-departement P. W. Hofland.

BIJ HET EQUIPAGE-DEPARTEMENT.

VOORLOOPIG OPGEDRAGEN:

De waarneming der betrekking van equipagemeester, aan den luitenant-ter-zee der eerste klasse P. van Bleiswijk Ris, thans kommandant van Z. Ms. schroefschoener *Montrado.*

BENOEMD:

Tot bootsman, de bootsman van den kielligter en mastbok H. H. Mugge.

VOORLOOPIG GECONTINUEERD:

In hunne betrekkingen, de machinisten J. C. Schell en J. van Boxel, als zoodanig dienende: de eerstgenoemde bij den stoombaggermolen no. 1, en de laatste bij 's lands drijvend droogdok te Soerabaija.

BENOEMD:

BIJ DEN STOOMBAGGERMOLEN No. 2.

Tot machinist, J. Waardenburg, thans met die betrekking belast.

BIJ HET VAK VAN SCHEEPSBOUW.

Tot tweeden opziener, de tweede opziener bij 's lands timmerwerf aldaar E. Broers.

Tot kommandeurs:

L. H. Zanthuis en P. van der Kouwen, beiden thans kommandeurs bij 's lands timmerwerf aldaar;

J. de Hoog, thans als zoodanig werkzaam bij het marine-etablissement te Onrust, met bepaling dat hij voorloopig op zijne tegenwoordige standplaats blijft gedetacheerd;

J. J. van Tooren, thans eerste timmerman bij de Nederlandsche marine, tijdelijk gedetacheerd bij 's lands timmerwerf aldaar.

Tot baassmid, H. A. de Vries, thans als zoodanig geplaatst bij 's lands timmerwerf aldaar.

Tot tweeden smid, de onderbaassmid bij 's lands timmerwerf aldaar J. S. Hengst.

BEVESTIGD:

BIJ DE MAGAZIJNEN EN STAPELPLAATSEN.

Als magazijnmeester der marine, de pakhuismeester J. P. Stoelman.

Als boekhouder, de boekhouder bij de marine-pakhuizen G. H. Kuneman.

Vertrek der Landmail.

Ten vervolge zijner aankondiging in de *Javasche Courant* van den 21sten dezer No. 41, maakt de directeur der producten en civiele magazijnen bekend, dat het vertrek van den mailstoomer, bestemd om de landmailpakketten, in de eerste helft der maand Junij, van Batavia naar Singapore over te brengen, instede van op den 10 Junij eerstkomende, zal plaats hebben op den 8sten dier maand; sluitende de pakketten, den 7den te voren, op de gewone plaatsen en uren worden gesloten.

VERTREK VAN DE LANDMAIL.

De Resident van *Soerabaya* brengt bij deze ter kennisse van het algemeen, dat op *Woensdag den 2den Junij a. s.* des namiddags ten 4 ure, de postpakketten zullen worden gesloten, bestemd voor de verzending naar *Europa* met de overland-mail, in stede van den 5den Junij, zoo als vroeger bepaald was.

SOERABAYA, *den 31sten Mei* 1858. (19) *De Resident,* VAN DER WIJCK.

Op Zaturdag den 5den Junij 1858.

Zal voor 's lands algemeene pakhuizen vendutie worden gehouden van eene partij KOFFIJ, gebroken METZELSTEENEN, onbruikbare GELDKISTEN, enz.

SOERABAYA, 29 *Mei* 1858. (18) *De Algemeene Pakhuismeester,* VAN DER LINDEN.

VENDU-DEPARTEMENT.

VERKOOPING.

Op Dingsdag den 1sten Junij.

Voor de toko van de heeren Gebr. Koeken in de stad

Op Donderdag den 3den Junij.

Voor de toko van den heer D. D. van Boeckholts in de Chin. kamp.

N°. 5 sprak aldus:

Aan den heer A. S.!

Ik ben eene slagers wednwe en mijn man is nog maar 6 maanden dood, maar 't kan zoo niet langer, ik moet een man in de affaire hebben, ik kan onder al het vee, dat bij mij uit en ingaat, geen orde houden. Nu had ik lie ver een flinke slagers knecht gehad, maar er bood sich geen aan, en met een van mijn eigen knechten gaat het niet. Wij noemen elkanderen altijd bij vee-namen: os, rund, kalf, schaap, varken, enz. en daardoor zijn wij zoo geheel onbekwaam geworden, om tegen elkander van liefde te spreken. Zoo zei ik onlangs tegen mijn meesterknecht, toen hij mij 's morgens niet groette en ik maakte in mijn wit nachtjak een diepe buiging voor hem: „een goeije pleizierige dag, os!" en wat was het antwoord: „dat hoop ik, want ook ik ga na de koffij weg, leelijk rund!" Gij ziet, zoo'n man, die anders knap is en oppassend, kan ik niet ten huwelijk vragen. Maar — zegt gij — ik ben ambtenaar. Hoor eens lieve A. S. bedank het land en neem mij. Ik bezit eene florissante slagerij, nog wel een douzijn huizen bovendien, acht goede hypotheken, een paar groote weiderijen, een pleizier-wagentje met paard en voor ongeveer ƒ 10,000 aan papier. Nu moet gij, 't is waar, op mij verlievende, dat toch wel lukken zal, met vee om aan, maar is er dat ook niet onder de twee-beenige creaturen? Onder hen, die eene broek aan hebben en op een bureau gestald zijn? Ik heb er wel eens bij mij gehad, als 't vleesch niet vet genoeg was — te duur is het altijd! — maar waarachtig kalf noch schaap hebben zooveel praats niet. Bedank A. S. en schenk de schatkist het pensioen dat gij kunt krijgen — met der tijd. Wat is zulk een bagatel tegen mijn bezit en 't geen ik bezit? Een droppel bloeds aan de slagttobbe. „Gij schrijft goed," zei mijn man altijd als ik in het kladboek mij had vergist en altijd te veel optelde — maar ik vrees, dat gij betere brieven zult ontvangen van de manschijntjes en vergeet mij nietjes, kleuters, die langs de straten drentelen en op de wandelingen. Gij weet echter dat men met zulke papieren poppen niet ver komt. De mode is alles en de pot mager. Uw ambtenaars buikje zou wel spoedig slinken.

Ziedaar, hartelijk geliefde geëmploijeerde! opregte taal. Ik schei uit, maar niet met mijn hart. Spoedig antwoord, onder de letter G. H. *poste restant.*

Eeuwig uw liefhebbende,
GRIET — H.

N°. 6 deed den heer Valuto in kennis komen met eene schoone, die schreef:

Hooggeschatte onbekende!

Waarom schenk ik aandacht aan uwe huwelijks aanvraag? Omdat ik stil en afgezonderd leef. Ik ben ouder loos, heb broeders noch zusters en slechts een neef in Peru. Ik ben stil van aard en niet gaarne op straat Daarom bleef ik onbekend en onbemind. Ben ik er te minder om bij een man die onderscheiding heeft? Ik geloof het niet. Maar genoeg. Ik wensch kennis te maken met u en ik zal u mijne hand schenken, als gij, die ze mij vraagt, zijt, wat ik mij voorstel. En mijne eischen zijn niet hoog gestemd. Ik verlang geen mannelijke schoonheid, maar mannelijke degelijkheid — geen fat, maar een man. Ik tel 28 jaren en bezit eenige duizende gulden, niet genoeg om er alleen op een ruimen voet van te leven maar als toe-pijs, na een ambtenaars-maaltijd, ganach niet verwerpelijk. Mijn uiterlijk beschrijf ik u niet gaarne. Om het te flatteren, daartoe ben ik niet ijdel genoeg en ook te opregt, en om er kwaad van te zeggen, daartoe zou ik, verdiende het dat, te politiek zijn. Mijne vriendinnen erkennen, dat ik er hupsch uit zie, en mij dunkt dat zulk een getuigenis gunstig is, want vriendinnen noemen elkander niet gaarne schoon. Ik ben kerksch en gaarne goed gekleed en lees veel, zeer veel.

Ziedaar een eenvoudig antwoord van eene jonkvrouw, die het hoopt te rigten tot een degelijk Nederlander. Behaagt het u, voorspelt het u iets goeds van de onbekende, noopt het u tot een weder-antwoord, dan zal er wel gelegenheid zijn, om elkander te zien, te leeren kennen en te beoordeelen.

Uwe toegenegen,
BERTHA LAREP.

PS. Ingesloten het adres waardoor ik uw antwoord zal kunnen ontvangen.

De laatste brief vertelde aan den Burgemeester:

Den eerzamen Heer en Burgemeester A. S.!

Ik nader u op 63jarigen ouderdom en stel u voor om te zamen te treden in den echten staat. Mijn uiterlijk is statig en ik representeer eene vrouw uit den voor-moederlijken tijd, zoo als wij die geschetst vinden in den heerlijken roman *Willem Levend.* Ik ben gezond en sterk en opgeruimd en zeg dwaasheid genoeg en onderhoud zoo veel, dat ik onderhoudend kan spreken en met verstand kan handelen. Als ik dat zeg, verleidt mij daartoe de jeugdige ligtzinnigheid niet, terwijl het schuchtere van eene achttienjarige mij dat niet belet. Ik ben rijk en had dikwijls aanzoek, maar hoewel niet gehecht aan het geld, heb ik het toch te lief om er een ligtmis of een gek mee te laten spelen, zonder dank aan haar die 't gaf, wat zeg ik, dikwijls met bespotting van haar die 't aanbragt. Maar wat mij in uwe aanvraag bekoort? Dat is de titel. Ik zou gaarne eene Burgemeesters-vrouw zijn — gij zijt immers burgervader? — omdat ik bezit wat die stand zoo veel gewigt kan bijzetten, veel geld, en omdat ik mij daar-

in met u zou kunnen bewegen. Een verstandig Minister, uw vriend en uw raadsman zijnde, zou zeggen „Neem haar! Zij zal meê regeren, door houding en manieren." Dat zoekt, dat wenscht gij welligt niet; ik zou het doen, zonder dat iemand en ook zonder dat gij het wist, en gij zoudt er dus niet minder om zijn.

Uw antwoord zal ik inwachten. Bedenk u wel. Ik breng u gewis veel aan, al zou het niet zijn te zoeken in de kinderkamer.

Dat u wijsheid gewordo, om eene keuze te doen, die u ten zegen of ten ramp zal zijn. Geen antwoord — dit zij u tot narigt en dat is mijn troost — zal mij niet ongelukkig maken.

HELENA S.

P. S. Adres lett. M. St.l *post-restante.*

Met die brieven zat Valuto in diepe ernstige stilte voor zijn kantoor lessenaar en na eene eerste vlugtige lezing, deed hij ze allen in een couvert, stak ze in den rokzak, opende de deur voor de wachtende boeren, handelde met hen eenige gemeentelijke zaken af, gaf den veldwachter, die op des burgemeesters aangezigt zielkundige waarnemingen deed, een vrijen middag om aardappelen te rooijen en ging daarop met zijn brievenschat naar een stil, belommerd plekje, in de nabijheid van het dorp, waar hij dikwijls en gaarne in ambtelijke mijmeringen neerzat. Nu waren het echter ministeriele resolutien, noch statistieke tabellen, zoogenaamde oprijders of onderhandsche aanschrijvingen, die hem zouden bezig houden — 't was Amor, die zijne burgemeesterlijke voeten vleugels gaf en de liefde, die de ruwe bank van den oever van een riviertje sacht maakte.

Hij las en herlas en hij was bitter verlegen, ja nog meer verlegen, dan hij, geen enkel antwoord ontvangen hebbende, zou geweest zijn. Welke te kiezen van die acht vrouwelijke wezens, die de hand naar hem uitstrekten? Immers, de moeder ie voor hare drie dochters de pen opvatte, gaf zich selve, hoewel een weinig bedektelijk, ook prijs.

Hij las en herlas en zie hier hoe zijn oordeel luidde:

N° 1. Eva A. Niet geheel verwerpelijk. Drie duizend gulden dadelijk en eene oude rijke tante *op zigt.* Maar dat verbranden van de doopregisters! Dat was bedenkelijk. De kleur van 't haar naar verkiezing. O die brand, die brand! Eischt nader en bedaard overleg.

No. 2. De moeder is speculante, Mathilde tamelijk oude gekkinne en Selima eene savante of op weg om er eene te worden. Gedeponeerd ter griffie, de oude met de jongen!

N° 3. Een Paradijs lachje speelde om den Burgemeesterlijken mond, maar autoriteitsgevoel verjoeg het. „Een kind! — zuchtte hij — en toch, wat liefde spreekt uit haar brief! Maar neen — vervolgde hij — een kind! Men geve het wat suikerboonen en eene pop om te leeren kleeden.

N° 4. Neen, eene vrouw die zóó mobiel *was*, is geen timmerhout voor een man, die stabiel is. En dan de tiendaagsche veldtogt! Dat voorspelt weinig goeds. En de *Klapper!* Dat alles was echter nog te overzien, maar 't gewigt! 't Was een warme dag, toen de Burgemeester daar revue in den geest hield en hij zei: Neen, Wilhelmina van Effen, geboren Tuffen, liever alleen mijn levensweg afgewandeld, dan in uwe schaduw!

N°. 5. Een slagers-weduwe! Valuta scheurde haren brief in honderd stukjes en wierp de helft in het vlietend water en de andere helft gaf hij prijs aan der winden spel.

Een slagers-weduwe, — mompelde hij, — en hij sloeg met zijn stok een brandnetel den kop af.

N°. 6. „Dat is mijn vrouw!" riep hij hard op en, verschrikt over zijne luidruchtigheid, keek hij schuchter rond of er ook iemand in zijne nabijheid liep. Hij was gelukkig nog altijd alleen. Dat is goed geschreven, niet wild, en niet te hoogwijs, niet te veel beloven, niet te veel eischen. Vertrouwelijk en toch voorzigtig! Maar, is dat ook de taal van vrouwelijke diplomatie? Wij beleven booze tijden en vrouwen! vrouwen!

Dat is mijne vrouw!... *Was* dat mijne vrouw! zoo riep Valuto ten tweede male en zoo verbeterde hij zijn uitroep.

N°. 7. werd *vier* maal gelezen. Er was iets in het schrift van de zestigjarige, dat hem zeer interesseerde. „Die vrouw voelt wat zij is — zei de burgemeester — en ik weet bij ondervinding wat dit waard is. Zij is rijk en weet te leven. Zij zou mijn ambt eeren en verhoogen in de schatting des publieks. Ja, wie weet of zij mij nog niet eens in een stadsburgermeesters stoel plantste! Maar die kinderkamer zoo geheel weggecijferd! Een blos — er lag toch ietwat beleedigend's in die openhartigheid van de schrijfster, en de Burgemeester vond zich geenszins verpligt of genegen om hierop fiat! te zeggen — trok er haastiglijk over des ambtenaars bolle koonen... de bejaarde maagd had door deze zinspeling veel bedorven in de schatting van Valuto. Hij vouwde ook dezen laatsten brief digt.

Wat te doen?

Met die vraag op de lippen verzonk hij in een diep, schier swaarmoedig gepeins. Daar schoot hem eensklaps iets te binnen.

En dat is?

Onze lezers zullen dat lezen in het volgende nommer van den *Oostpost.*

(*Wordt vervolgd.*)

SOERABAYA den 31sten Mei 1858.

Laatstleden Vrijdag werden de bezoekers van ons Liefhebberij tooneel, gedurende de voorstelling aangenaam verrast door het in de entre-acte optreden van Mevrouw Ponsin-Ghijmers, laatstelijk zangeres van het fransche opera-personeel aan den Bataviaschen Schouwburg.

Genoemde zangeres, dien vorigen dag per stoomschip van Samarang aangekomen, had niettegenstaande zij zich door de vermoeijenissen der reize ongesteld gevoelde, zich op verzoek van eenige voorstanders der toonkunst bereid verklaard, om de genoegens van dezen avond door hare talenten te verhoogen. Wij vernemen dat Mevrouw Ghijmers het voornemen heeft, om hier dezer dagen een concert te geven. Ons kunstminnend publiek zal voorzeker die gelegenheid niet laten voorbijgaan om hulde te brengen aan de begaafde toonkunstenares, die zoo dikwerf de opera-opvoeringen te Batavia door hare voortreffelijke zang heeft opgeluisterd.

— Men meldt ons van Toeban dat in die afdeeling, door verregaande onachtzaamheid een ongeluk heeft plaats gehad dat een menschenleven heeft gekost.

Een handelaar met zijne prauw zich naar eene der aan de Solo-rivier gelegene bezars (passer Pieak) hebbende begeven om aldaar zijne koopwaren aan den man te brengen, had zijn prauw aan den oever bij die passer vastgemaakt en daarin, benevens zijn geld (c*a*. *f* 300) zijn kind achtergelaten, toen die prauw door een ander voorbijgaand met tabak geladen vaartuig, door verregaande onvoorzigtigheid der opvarenden werd aangevaren, met dat gevolg dat dezelve onmiddelijk zonk en met het kind spoorloos in den stroom verdween.

Door Z. Ms. stoomschip *Merapi* is in de maand jl. een kruistogt tot opsporing van zeeroovers gemaakt naar de Tambelan-en Natoena-eilanden.

Op Groot Natoena, in straat La Place, vernam men van een panghoeloe van het eiland Sedanaon, dat er eenige dagen te voren zeven rooversprauwen zich beoosten dat eiland, voor de kampong, hadden vertoond en dertien menschen van daar hadden medegenomen. Een daarvan, een priester, was weder losgelaten.

De *Merapi* stoomde den 4den April naar Seloeang, terwijl de panghoeloe zes gewapende prauwen ter opsporing van de zeeroovers uitzond, die men evenwel niet ontmoette. Van het eiland Seloeang nam men twee aan de roovers ontvlugte inlanders op aan boord van de *Merapi*, zoomede vijf anderen, die door de bovenbedoelde prauwen waren opgenomen.

De *Merapi* zette den kruistogt met de kruisboot no. 31 voort tot aan Poeloe Laut, langs het eiland Semiane, zonder zeeroovers te ontmoeten en keerde daarna aan straat La Place terug.

Den 9den April ontdekte de luitenant-ter-zee 2de klasse P. ten Bosch, bezig zijnde met de kruisboot en sloep eene opname tusschen de eilanden Batong en Lagong, op eene halve mijl afstand van de *Merapi*, te bewerkstelligen, zeven rooversprauwen, die, de *Merapi* wegens eene uitstekende punt niet bespeurende, onder groot geschreeuw op de kruisboot afkwamen, doch op het gezigt van het stoomschip onmiddelijk met alle kracht naar het eiland Sedabap roeiden.

De kruisboot ging dadelijk onder zeil, vuurde met goed gevolg en vervolgde, manoeuvrerende naar omstandigheden, de roovers, die eerst getracht hadden om de zuid te ontsnappen, doch nader om de noord roeiden, toen zij de *Merapi* stoomende zagen in de zuidelijke opening tusschen Sedebap en Poeloe Lagong, om hen daar den weg af te snijden. Deze doortogt was echter voor de *Merapi* niet bevaarbaar; zij moest terugkeeren, bewesten Sedebap stoomen, doch bespeurende dat de ingang tusschen genoemd eiland en Selinting niet onveilig was, zond zij de gewapende barkas en sloepen ter verdere vervolging der zeeroovers binnenwaarts.

De roovers, steeds vervolgd door de kruisboot, lieten de op sleep zijnde sampang slippen en wierpen, om hunne prauwen te verligten, alles wat zwaarte had buiten boord. Zij bevonden zich thans bij Poeloe Boeolo en trachtten om de oost te ontkomen, toen zij de *Merapi* bewesten dit eiland om zagen stoomen.

Had de diepte der kruisboot, die op de reven bij Poeloe Autou even vastraakte, de afsnijding veroorloofd bij den ingang tusschen Poeloe Lagong en Poeloe Batong, dan waren de rooversprauwen zeer zeker vernield geworden, die het nu bij den invallenden nacht zijn ontkomen, met verlies echter eener ontredderd geschoten prauw en van al hunne sampangs.

Bij het eiland Sedanaon ontmoette de *Merapi* Z. Ms. stoomschip *Celebes*; beide vaartuigen stoomden naar straat La Place.

De *Celebes* was op eene reis naar Serawak aan den grond geraakt en had twee zware lekken bekomen, die men echter met de hulp van den waarnemenden radja van Serawak zoo goed mogelijk weder heeft gestopt.

Den 15 den April stoomden de *Celebes* en de *Merapi* naar de Zuid Natoenas en bezochten het eiland Soebi. De *Celebes* vertrok van daar ter bekruising der kust van Borneo.

De *Merapi* bezocht het westeiland Sirhassan. Hier kreeg men het berigt dat drie weken te voren zeven rooversprauwen het eiland Pandjang hadden bezocht en van daar 10 lilla's uit eene benting hadden medegenomen, terwijl de bezetting, bestaande uit 16 man, was gevlugt. Zij hadden nog drie menschen uit eene prauw geroofd, waarvan er echter een was ontsnapt. Ook zouden drie radjas van Solok zich op die roovervaartuigen hebben bevonden.

De *Merapi* onderzocht van daar de Hooijberg-en Arundel-eilanden en stoomde vervolgens naar de noordwestkust van Borneo.

Met de *Celebes* onderzocht de *Merapi* alle inhammen en baaijen op Borneo's Westkust en keerde daarna naar straat La Place terug.

Hier was sedert van zeeroovers niets meer vernomen en de *Merapi* keerde, na Borneo weder bezocht te hebben, in de helft van deze maand naar Batavia terug.

(*Jav. Courant.*)

FRANKRIJK.

De Siamsche ambassade maakt te Parijs veel opgang. Bij eene der laatste voorstellingen in de groote opera zaten zij met een deel van hun gevolg in eene der groote loges links van het tooneel, vier anderen zaten in eene andere loge en een dozijn overblijvers die geene plaats in eenige loge hadden kunnen vinden, waren in de buurt van het orchest verdwaald geraakt. — Men gaf het *Cheval de Bronze* en tusschen de bedrijven bragt de heer Feuillet de Couchei, die de Oosterlingen aan den Keizer had voorgesteld, zijne vreemde vrienden achter de coulissen bij de danseressen. — Deze dames verwachtten natuurlijk eene uitdeeling van braceletten, diamanten enz., maar daar kwam niets van: de ambassadeurs gaven niets dan handjes en bui gingen tot aan den grond. — Op eens echter dook de hand van den jongsten ambassadeur in de diepte van een wijde zak, aller oogen rigtten zich begeerig op de opening van die zak en, toen er een groote doos uitkwam, die door zijne Excellentie met de meeste voorzigtigheid werd geopend, toen trilde de damesschaar van overspannen verwachting, die echter weldra in een algemeen gemompel van teleurstelling zich ontlaste, toen men zag dat er slechts bonbons in waren, waarvan Siam's edele egoïst een handvol in zijn eigen mond stak terwijl hij er al de omstanders met open mond naar liet kijken, en toen hij dit groote feit had volbragt, keerde hij met zijnen ambtgenoot terug naar zijne loge. — Applaudisseren deden zij niet maar rigtten hunne tooneelkijkers naar allen en naar alles.

De dames de la Halle zonden hun een deputatie en een prachtig bouquet, waarmede hunne Excellenties meer waren ingenomen dan met de opera; ten minsten de leden der deputatie werden overladen met braceletten en shawls en keerden met van genoegen schitterende gezigten naar hunne vischmarkt terug.

ENGELAND.

In de East-riding van Yorkshire werd kortelings bij eenee sneeuwstorm eene jonge vrouw, onder, of liever in de sneeuw begraven, waar zij gedurende drie en veertig uren bleef. — Terugkeerende van een bezoek bij hare bloedverwanten lag haar weg door eene eenzame, woeste streek, waar zij door de duisternis werd overvallen en dus tusschen de heuvels, die langs de Yorkshire hoek liggen, verdwaalde. — Zoo lang zij kon worstelde zij tegen de hevigheid van den storm, doch eindelijk moest zij het opgeven en hoopte de sneeuw zich toen weldra rondöm haar op zoodat zij eindelijk alleen met het hoofd er boven uitstak. In deze benepen toestand werd zij gevonden door eenen schaapherder die zijne schapen heidewaarts bragt, en wiens aandacht getrokken werd door de vrouwenhoed die schijnbaar op de sneeuw stond. — De man groef haar onverwijld uit de sneeuw en heeft thans de voldoening dat de geneesmiddelen zijne vondelinge weder hebben ontvrozen en hersteld.

— Op het Gouvernements exercitieveld bij het arsenaal te Woolwich zijn dezer dagen een aantal proeven genomen met een nieuwe soort bom die de diaphragma- of middenschot-bom wordt genoemd. — Aan het uiterste einde van het veld over eene oppervlakte van 400 yards waren 100 schijven gesteld als een leger in slagörde. De bommen werden met de gewone buis uit negenponders geschoten en als zij op omtrent twintig voet afstands van den veronderstelden vijand waren gekomen, barstten zij in de lucht. — De proefnemingen hebben geleid tot de overtuiging dat de diaphragma bom het vernielendste is van alle projectielen die nog ooit gebruikt werden bij belegeringen. of tegenover eenen in slagorde geschaarden vijand en is er dan ook reeds last gegeven om ten spoedigste een groot aantal daarvan aantemaken ter verzending naar Britsch Indie.

— Te Manchester had dezer dagen eene zeer vreemde ontploffing plaats. Ten gevolge eener nieuwe bepaling zijn daar kortelings een aantal nieuw model brieven bussen in de straten geplaatst die den vorm hebben van eenen overeind staanden cijlinder, in welks bovenbodem eene opening is om er de brieven in te werpen. — Over deze opening ligt een koperen deksel dat met scharnieren aan de bus is bevestigd, ten einde stof en regen te weren. — Een policie-dienaar zag een man van eene dezer bussen wegloopen, in wiens houding hij eenige verlegenheid meende te bespeuren, en de achterdocht dreef hem naar de brievenbus, waarvan hij het koperen deksel opligtte ten einde te zien of daar ook iets verkeerd was. — Om te beter in de opening te kunnen zien, opende hij zijne dievenlantaarn en bragt het bloote licht er bij, toen de bus plotseling ontplofte en den nieuwsgierigen policie dienaar ettelijke brandwonden bezorgde. Eerst veronderstelde men natuurlijk dat de man die de achterdocht van den dienaar had gewekt, eenig kruid of andere ontplofbare zelfstandigheid in de brievenbus had geworpen, doch bij nader onderzoek bleek het dat dit niet het geval was. — De bus was geplaatst geweest boven eene van de gaspijpen en bleek het dat een lek van de pijp in de bus liep en dus deze met gas was gevuld geweest, dat door met den vlam der dievenlantaarn in aanraking te komen, eensklaps ontploft was.

— Eenige New-Yorksche heeren hebben een nieuw plan ontworpen om eene goedkoope reis te maken naar de morgenlanden; Eene inteekening is geopend waaraan niet meer en ook niet minder dan 150 personen mogen deelnemen, en zoodra de lijst vol is, zou het stoomschip *Ericson*, zich reisvaardig maken om op den 1sten Mei gereed te zijn voor de volgende tour. — Eerst zal men Gibraltar aandoen en dan doorgaan naar Malta, Alexandrië, Jaffa, Constantinopel, Athene en Napels, en alles zóó schikken dat men op den 1sten Augustus te New-york terug kan zijn. — Te Alexandrië zal het schip lang genoeg vertoeven om de passagiers gelegenheid te geven, om naar Caïro te gaan en de Pijramiden te zien, en te Jaffa, zal men twee weken tijd hebben om Jerusalen, Bethlehem, de Jordaan en de Doode zee te bezoeken. Tenten en alle denkbare benoodigdheden voor de reis in het Heilige Land zullen van uit Amerika worden mede genomen, ten einde de dames en de overige reizigers van alle mogelijke gemak zullen verzekerd zijn. — De passage aan boord van de *Ericson* is gesteld op 750 dollars, waarin begrepen is voeding gedurende de geheele reis., hetzij het vaartuig ten anker is of stoomende. De kosten der landreis enz. worden geschat op niet hooger dan 150 dollars per persoon, zoodat de reizigers voor 900 dollars (*f* 2250) de belangrijkste plaatsen in het oosten zullen zien en twee weken in het Heilige Land zullen doorbrengen. — De lijst zal spoedig vol zijn, en geeft deze gelegenheid misschien wel aanleiding tot eene tweede expeditie van dien aard, want schrijvers, geestelijken, docters en burgers melden zich om strijd aan.

— Een Noord-Amerikaansch blad de *Buffalo Advertiser* zegt bekend te zijn met het geheim van den heer Rarey, de beroemde paardentemmer, die thans in Engeland zich bevindt, en met zulk goed gevolg de kwaadaardigste en onhandelbaarste paarden aan zich onderwerpt. — Volgens de *Advertiser* bestaat het voornaamste geheim daarin, dat de temmer het paard met een overcingel kleedt, en het een der voorpooten, door een strik om het kootgewricht te leggen, daaraan vastbindt, zoo dat het dier op drie pooten staat, wanneer men het op den grond werpt en de tweede poot evenëens bevestigt. Deze wijze van temmen wordt door vele bekwame afrigters van westelijk New-York gevolgd, en gelukt altijd, omdat het paard in geheel wéerloozen toestand gebragt, alles met zich moet laten doen, en zich dus aan den wil van zijnen temmer leert onderwerpen.

BRITSCH-INDIE.

Per *Norna* ontvingen wij berigt dat generaal Sir E. Lugard eene bende van 3000 rebellen bij Jaunpore had verslagen, waarbij de luitenant Havelock, eenigste zoon van majoor Charles Havelock, broeder des generaals, sneuvelde. — De Ranee van Thansi was aan het oprukken om sir Hugh Rose slag te leveren, terwijl de Begum van Oude met 3000 volgelingen een sterk fort hadden in bezit genomen. Er liep een gerucht dat de brigadier Hope was gesneuveld in eenen mislukten aanval op een fort in Oude, waarbij ook de generaal viel.

Generaal Whitlock sloeg de vijand op den 19den April te Goora, nabij Banda, en vermeesterde vier stukken benevens al de olifanten en kameelen der opstandelingen, die 8000 man sterk waren en door den Nawab zelven werden aangevoerd. — De Engelschen verloren eenen luitenant en hadden twee gewonde officieren.

De *Delhi Gazette* meldt: Onze brieven van de colonne onder generaal Walpole, gedagteekend van Roowah den 15den April brengen ons het droevig berigt dat de brigadier A. Hope gesneuveld is in eenen vruchteloozen aanval op het fort van die plaats. Het 42ste regiment Bergschotten had twee officieren en veertig man aan dooden en gekwetsten. Het 4de regiment Punjah troepen dat slechts 120 man sterk was, verloor 46 man en een officier en had twee officieren gekwetst. — Generaal Walpole wordt ten zeersten gelaakt. — De Engelschen waren genoodzaakt terug te trekken, doch onder begunstiging van de duisternis ruimden de rebellen het fort.

In de nabijheid van Bombay begonnen de muitelingen op nieuw het hoofd op te steken. — In Khandeuh boden zij der Satpoora stoepen den hevigsten tegenstand.

De center kolonne onder bevel van den majoor Evans moest door eene zeer moeijelijke bergpas trekken, waar zij door drie duizend welgewapende muitelingen werden aangevallen en, hoewel aan de zijde der rebellen 170 man sneuvelden en de Engelschen vijftig man, benevens vierhonderd vrouwen en kinderen gevangen namen, kwam hun de overwinning duur te staan, want zij verloren vier officieren en honderd-een man.

Sir R. Hamilton telegrafeerde den 19den April, van

Thansi dat de vader van de Ranee te Dhittiah was gevangen genomen, voor hem was teregtgesteld, schuldig bevonden en gehangen.

Een dienstbrief, gedagteekend van Allahabad den 22sten April, geeft berigt van eene ontmoeting tusschen de rebellen en de colonne onder Rowcroft, in de nabijheid van Thilga. — De opstandelingen waren omstreeks drie duizend man sterk en hadden vier stukken, waarvan zij honderd man en een stuk op het slagveld lieten en op de vlugt togen.

Een escadron kavallerie onder majoor Richardson attaqueerde eene bende van vijfhonderd sepoys en doodde er zestig van. — Het verlies aan de zijde der Engelschen was, een vaandrig en een ruiter gesneuveld en elf man, waarvan vier officieren, gewond.

Een officieel berigt van Allahabad van den 21sten April meldt dat brigadier Douglas eene bende rebellen nazette, die zich in de nabijheid van Ghazepore, te Doustbear, had laten zien.

De colonne van brigadier Jones nam op den 18den April bezit van het fort van Nujeehabad, nadat de vijandelijke bezetting van hetzelve den piek had geschuurd.

Volgens een berigt van Bundlecund onder dagteekening van 17 April, zoude de moord aan den Heer s'Kene gepleegd te Thansi, vreesselijk gewroken zijn, en stroomde het bloed in de straten, terwijl de lijken, bij hoopen over elkander geworpen, den weg versperden. — „De muitelingen worden overal geslagen en zullen hun lied spoedig „hebben uitgezongen," zegt een briefschrijver. „De aanvoer„ders van die van Bhajpareca en van die van Lucknow „hebben onderling oneenigheden gekregen en vechten thans „tegen elkander. Onze landgenooten te Calcutta zijn on„vermoeide ongeluksprofeten en zien overal gevaar. — „Het gaat hier in het binnenland overal naar wensch."

Volgens de *Bengal Hurkaru* is sir Colin Campbell naar Bareilly getrokken, dat thans het middenpunt is van het oproer. De kommissaris Montgomery heeft zijne betrekking aanvaarden, schoon hij loszinnigheid door de vingers ziet, vinden wezenlijke muitelingen geene genade bij hem.

Azimgurh is door brigadier Douglas van rebellen gezuiverd en eene groote hoeveelheid krijgsbehoeften bemagtigd. De brug van Azimgurh werd door sir E. Lugard vermeesterd bij welke gelegenheid hij drie stukken geschut buit maakte.

De duivel, Nana Sahib is nog immer te Bareilly, waar de aanzienlijke rebellen zich steeds blijven verzamelen.

Een brief van Lucknow verhaalt dat het 93ste regt. bergschotten, een aanval deende op het paleis van de Begum, waar zich eenige hardnekkige sepoys ophielden, door hun volkslied op den doedelzak geblazen, zoodanig werden aangevuurd, dat zij al de sepoys afmaakten, en de aanvoerder vond dat zoo prijswaardig in den muzijkant die dat lied blies, dat er wat voor den man zal gedaan worden, omdat hij ongedeerd uit het vuur is gekomen

Een andere brief van Lucknow meldt dat de bevolking der stad weder snel toeneemt en het zoeken naar verborgen schatten nog immer met goed gevolg wordt voortgezet; zoo vond men op eene plek een half millioen ropijen.

Generaal Grant was op eene speciale missie uitgezonden en men geloofde dat het was om den Nana Sahib dood of levend in handen te krijgen.

Officiele depeche van G. F. Edmonstone.

ALLAHABAD 13 *April.*

Uit geloofwaardige bronnen is hier berigt ontvangen dat Banda weder bezet is door de troepen van generaal Whitelock. — De Nawab van Banda is ontkomen en de opgaven omtrent zijne tegenwoordige verblijfplaats komen niet overeën. — Van Ghazeepore wordt gemeld, dat een troep rebellen de marschroute van kolonel Cumberlege had gecroiseerd en naar Schatburragaou toog. — Kolonel Cumberlege was te Bulliah en rukte aan op Culpee en Byeroah. Brigadier Douglas attaqueerde den vijand te Banda op den 20sten Maart, joeg hem uit een en nam een stuk van de rijdende artillerie met al deszelfs toebehooren en vier olifanten. — De heer Shakespeare schreef den 20sten Maart, van Nujeedabad dat Sullalooeen, de Nawak van Nujeedabad, met zijn zwager en vijfenveertig gevangenen van minder aanbelang en twee olifanten zijn krijgsgevangen gemaakt door de Mooltan cavallerie. — De Nawak zou gehangen en zijn schoonbroeder zou voor eenen krijgsraad worden teregtgesteld.

Officiele depeche van G. F. Edmonstone

ALLAHABAE 24 *April.*

Brigade Generaal Walpole attaqueerde eene sterke magt van de Rohilcund rebellen op den 22sten te Soosah, in Oude, tegenover Kemdhi. — De vijand verloor vijf à zes-honderd aan dooden en de onzen vier stukken en hun kampement enz. te Allagunge. — Na eene langdurige jagt, kwamen de Roorkee troepen op den 22sten te Nuzeenah met de Bejnore rebellen op, versloegen ze geheel en namen al hun geschut. — Luitenant Goodbug van de Mooltan cavallerie sneuvelde, de heer Hannah van het corps vrijwilligers werd zwaar gewond en nog acht of tien anderen buiten gevecht gesteld. — Sedert deze troepen op den 17den de Ganges overtrokken, hebben zij 73 stukken genomen. — De heer Debrosses, een seiner bij de telegrafie, die op den 8sten Januarij, met eenige anderen in handen van den vijand viel, is weder behouden onder ons teruggekeerd

CHINA.

Per stoomschip *Pottinger* zijn Hongkong nieuwsbladen ontvangen, loopende tot 5 Mei. Het nieuws is zeer schaars De vloot der geällieerden lag ten anker voor de uitwatering der Peiho, doch verder is er ook niets van de ambassadeurs bekend.

Te Canton was de stand van zaken verre van bevredigend. Peh-Kwi en de Tartaarsche Generaal zijn in hechtenis, ten gevolge hunner verlachte handelwijze. — De ingezetenen gaan nog immer voort de stad te verlaten.

INGEZONDEN STUKKEN.

EEN EENVOUDIG MAAR BELANGRIJK MAN.

Dezer dagen werd een man van het aardsche tooneel afgeroepen, in zijne eenvoudigheid door weinigen opgemerkt, en toch waardig algemeen geëerd te worden. Eenvoudig van voorkomen, karig in woorden, afwijkend soms in zijne kleederdragt, wekte hij bij den oppervlakkigen beschouwer geene opmerkzaamheid — dan misschien die der bevreemding. Hij stelde zich tevreden met eene geringe bezoldiging, reisde groote afstanden te paard, woonde jaren lang in een bamboehuis, ver van het stadsgewoel, in eene nieuwe dessa, aangelegd in een afgelegen bosch, en verkeerde broederlijk — neen, als een vader — met den geringen Javaan. En toch — slechts een voorbarige, die zich zelven vergat, zou het gewaagd hebben hem een wijle te bespotten, want een welgemeende kortswijl van sommigen, verborg slechts opregte ingenomenheid, en werd dan ook nooit door hem ten kwade geduid. Neen, allen, allen zonder onderscheid, die hem eenigzins kenden, achtten hem hoog, — behalve een enkele onwaardige, wiens lofspraak eene schande ware geweest. De man, die wij bedoelen, was zendeling. Wie onzer heeft niet hooren spreken van den braven JELLESMA, die heinde en ver onze kolonien doorreisde, en in de laatste jaren zich terugtrok naar een gezegend arbeidsveld, in het binnenland van Oost-Java? Hij is niet meer onder ons! En toch mogen wij hem niet vergeten, en als velen met welverdienden roem worden vermeld, voor hetgene zij in het bestuur, op het slagveld, voor de nijverheid, in onze bezittingen verrigtten, dan mag ook den naam van JELLESMA wel voor eene enkele maal in dit blad met achting worden herdacht.

JELLE EELTJE JELLESMA (zijn naam reeds verraadt zijn geboorteland) zag in 1817 te Hitzum in Friesland het levenslicht Van nederige afkomst, vormde zich gedurende zijn veeljarig reizen als handelaar, die gehardheid en vaardigheid om zich zelven te helpen, welke hem later voor zijn zendelingsleven geschikt maakten. Godsdienstig en zelfstandig van aard, wekte het bijwonen van eene bidstand des Nederlandschen zendelinggenootschaps de eerste lust in hem op om zendeling te worden. Een paar predikanten gaven hem de noodige voorbereiding, en na eenmaal door het bestuur des genootschaps te zijn afgewezen, omdat bescheidenheid en ongeoefendheid zijne schoone gaven verborgen, werd hij toch een jaar later, in 1841, als kweekeling te Rotterdam, (alwaar tegenwoordig de kweekschool tot opleiding van zendelingen des Nederlandschen zendeling genootschaps bestaat) aangenomen, van waar hij, na verdere opleiding en sijnodale ordening, in 1843 als zendeling werd afgevaardigd.

Door eene zamenloop van omstandigheden voelde JELLESMA zich weldra genoodzaakt tot eene vestiging te midden der heidensche Alfoeren van Noord-Ceram, maar wij kunnen slechts ter loops aanroeren, met hoevele vaardigheid hij zich voor zijne reizen zelf eene praauw wist te bouwen, met hoeveel beleid hij de wilde bewoners van dat eiland vertrouwen wist in te boezemen, ze uit de bosschen te lokken, om zich bij honderdtallen aan de strandplaatsen tot een geregeld landmansleven neder te zetten, en hen allengs verhaalde van een hooger wezen, en op de zondagen tot het goede begon op te leiden

Ware hij daar gebleven, denkelijk zou nu reeds een deel der woeste Cerammezen de voorregten van Christendom en beschaving mogen smaken. Doch dit werk moest vervallen: zijn verblijf aldaar diende onder Hooger Bestuur alleen om hem geheel te vormen in takt en ervaring voor het groote werk, waartoe hij eigenlijk geboren was, *de bevestiging der Evangelisatie op Oost Java.* Als zijne laatste oefenschool tot dezen gewigtigen arbeid, kunnen wij de reis naar de zendingsposten, in de Molukken, op Noord-Celebes en Timor beschouwen, welke hij in de jaren 1846 en 1847 ondernam in gezelschap van den Heer L. J. VAN RHIJN, die door het genootschap tot nadere kennisneming en bevordering van het zendelingswerk naar Oost-Indie was afgevaardigd.

Daarna werd JELLESMA als zendeling op Oost-Java, te Soerabaija geplaatst in 1848. Het was zeker meer dan menschelijk beleid dat de zucht, in het vaderland ontstaan om het Christendom op Java in te voeren, èn de bijbelvertaling in het javaansch van den heer GUERICKE te Solo, èn de pogingen van landheeren en andere alhier, om Javanen Christen te maken, allen gelijktijdig met elkander deed zamenvallen, zoodat JELLESMA reeds eene aanvang vond van javaansche Christengemeenten. Hadde hij zelf moeten *beginnen*, zijn toenmalig gebrek aan kennis van de javaansche taal, en het wantrouwen van den inlander voor vreemdelingen zoude de goede afloop zijner poging zeer belemmerd, ja twijfelachtig gemaakt hebben. Ware hij *niet* gekomen, eene onverstandige of onzuivere medewerking van sommigen zoude de Evangelisatie op Java hebben geschandvlekt Doch zonder zelf te kunnen beginnen wat anderen, met den Javaan vertrouwd, hebben aangevangen, moest JELLESMA voortzetten, wat dezen zouden hebben bedorven. Waar de onzedelijkheid van eenen schijnvriend den javaanschen Christen van eenen reinen levenswandel terughield, wist hij allengs hen voor zich te winnen en goede zeden te bevorderen. Waar welgemeende dwaling den gedoopten europesche gewoonten en kleederdragt wilde opdringen, scheidde hij met helderen blik en bedachtzame hand van den Christelijken invloed de europesche inmengsels af, zoodat de javaansche Christen, thans *geheel* javaan, maar *Christen* javaan wordt Waar kwade trouw op de gemakzucht en ijdelheid van den inlander werkte, om den javaanschen Christen gelijkheid met den europeaan, vrijheid van heerendienst en traagheid in te prenten, daar lokte hij de zwakke broeders naar de bosschen van Modjopahit, om daar sawa's aan te leggen, ja eerlang, in 1851, verhuist hij zelf met vrouw en kinderen naar die nieuwe vestiging, zelf gaat hij vooruit, om eenen weg door het bosch te kappen, hij woont in eene hut van bamboe, hij reist in eene door menschen getrokken bendie of te paard naar verwijderde gemeenten, tot in de uithoeken van Kediri toe. Modjowarno, zoo heet deze aanleg breidt zich telkens meer uit, de overbevolking van Soerabaija soekt daar eene toevlugt, binnen weinige jaren is het getal zielen er van vijftig tot duizend en het aantal christenen tot zevenhonderd gestegen, het nutteloose woud wordt omgehouwen, de vruchtbare kleigrond beploegd, waterleidingen voeren het afgelegen water over, en heerlijke rijstvelden leveren jaarlijks eenen rijken oogst, waar in den omtrek voor korten tijd het geboomte de ruinen van Modjopahit vernietigde. Om afgelegene gemeenten te verzorgen, leidt JELLESMA Javanen op in gods dienst, lezen, rekenen en schrijven, en vestigt hen na beproefde trouw, waar hij zelf niet het noodige opzigt kan houden.

Voor gemeente en helpers schrijft hij menig opstel, vertaalt eenige gezangen in het javaansch, geregelde kerkdienst wordt gehouden, de kinderen gaan zooveel mogelijk ter school en wisselen het leeren der letters af met het hoeden der karbouwen. Christelijke zeden dringen door; echtscheiding en veelwijverij, *stelen* en *schuiven*, bijgeloof en vormendienst nemen af, — en de eer van dat werk in den aanvang geregeld, gezuiverd, bevestigd te hebben, komt aan JELLESMA toe. Daarvoor heeft hij veel opgeofferd en zijne gade volgde hem trouw; drie zijner kinderen bezweken te Modjowarno ten gevolge der ongezonde uitdampingen eener nieuwe ontginning, zelf ontzag hij geene hitte, werkte veelmalen door in de uren van middag- en nachtrust, ontzegde zich gaarne gemak en omgang, verzette zich tegen hardnekkige koortsen, — en thans heeft hij na eenen arbeid van tien jaren op Java den laatsten strijd gestreden! — Heeft hij enkel hersenschimmen nagejaagd? — offerde hij zich nutteloos op? — Een ding is onloochenbaar: dat zijne overtuiging hem zelven tot een uitnemend mensch louterde, en menigen Javaan ten zegen was.

Wij willen een oogenblik op zijn voortreffelijk karakter letten. De bron, waaruit zich zijne geheele levensrigting laat afleiden, noemen wij met één woord zijn *geloof.* Wij bedoelen niet eene verstandszekerheid, veel minder eene *halve* zekerheid, maar zijn innig en vast vertrouwen op God, en zijne verkleefdheid aan den grooten Stichter des Christendoms, wiens beeld en geest hem in alles bezielde en leidde, en door wiens alvermogende liefde, naar zijne overtuiging, eens allen zouden worden gewonnen. Daarom ging hij moedig voorwaarts, waar slechts een gebrekkige aanvang bestond, en bekreunde zich weinig om scheve oordeelvellingen; iedere gelegenheid greep hij aan, en veelal met goeden uitslag; in waarlijk welsprekende taal wekte hij vaak in zijne berigten tot medewerking op; ontelbare bezwaren droeg en overwon hij; en zonder te dwingen, zonder aan zijn werk eenig vertoon te geven, liet hij alles over aan de werking der waarheid op de jonge gemeente, alles dragende, alles hopende, alles geloovende, en in de kiemen van een hooger leven onder de Javaansche christenen, hoe ook door veel zwakheid belemmerd, de beginselen ziende van zulke volksverheffing en veredeling der javanen, als ook Nederland aan het Christendom te danken heeft. Door die levensrigting werd zijnen aanleg tot een schoon karakter gevormd. Van nature als echte Fries zelfstandig, was hij toch niet stijfhoofdig; zelfdenkend en toch niet eigendunkelijk; voorzigtig in hooge mate en beleidvol, maar tevens opregt en trouw; niet woordenrijk dan in vertrouwelijk gesprek, maar rijk aan goede werken. Verstandig maar geloovig; nuchter maar warm; gemoedelijk zonder dweepzucht; onwankelbaar in overtuiging en toch nooit onverdraagzaam; in zich zelven gekeerd, en toch hoogst praktisch in allerlei zaken; eenvoudig, tot bedeesde bescheidenheid toe en tevens moedig als het pas gaf; ongeletterd en toch kundig en ontwikkeld; zonder verfijnde zeden maar waarlijk kiesch en beschaafd; zedelijk en streng voor zich zelven, ook in zijn ongehuwd leven onder wilde Alfoeren, maar verschoonend jegens anderen In alles het wezen verre boven den vorm stellende, dischte hij edele spijzen op een eenvoudigen schotel, en *was* hetgene hij scheen, — neen! was meer dan hij scheen. Daarom, wie hem voor het eerst ontmoette, rekende hem veeltijds geene groote opmerkzaamheid waardig, — wie hem naderbij kenden, achtten zijne persoon en zijnen arbeid hoog; wie met hem bevriend waren, hadden hem innig lief, en ontdekten ook in hetgene hun gebreken toeschenen, vaak goede beginselen en verborgen wijsheid.

Laat ons zijn aandenken in eere houden door zijn werk te ondersteunen! Reeds zijn jongere zendelingen enkele jaren op Java werkzaam, om in zijnen geest voort te gaan. De Christen-Javanen zijn reeds in Soerabaija, Samarang, Kediri, Pasoeroean, Japara en Madioen verspreid. Maar ondanks de goede rigting door JELLESMA aan het zendingswerk alhier gegeven, blijven nog velen aan oude vooroordeelen hangen. Wij vertrouwen echter dat eene naauwkeurige kennismaking met deze Evangelisatie hare beste verdediging is. Wie de zendelingen dweepers of schijnheiligen noemt, leere JELLESMA kennen, wie meent dat de gedoopte Javanen Hollanders willen worden, hij moge in onverschillige zeden en kleederdragt beduidend onderscheid aanwijzen tusschen mohamedaansche en christen-Javanen. Wie vreest dat de inlander door het Christendom lui wordt, hij ga Modjowarno bezoeken, en verneme dat ook hij heerendienst verrigt. Wie beducht is dat door de evangelisatie het fanatismus der mohamedanen wordt gewekt, hij zie christenen en mohamedanen in vrede zamenwonen, en hoore het oordeel van districhoofden over de nieuwe gemeenten. — Wie waant dat de Javaan reeds gelukkig en goed is, hij kent den javaan evenmin als zich zelven. Zijn dan de gedoopte Javanen zonder gebreken? Verre van daar! Ook onder hen vinden ontrouw, luiheid, leugen, hooghartigheid, zedeloosheid, plaats, maar die ondeugden zijn onder hen door de Evangelisatie niet ontstaan, maar wel daardoor minder geworden dan onder de mohammedanen.

Mogten allen even weinig zelfzuchtig over deze zaak oordeelen als JELLESMA voor haar arbeidde, even liefdevol en zachtmoedig haar onderzoeken als JELLESMA voor haar heeft geleefd. Vrede is hem geworden. — Zijn geest leve in velen! — Zijn werk zal standhouden! en in de voortzetting beide voor Java en Nederland ten zegen zijn!

Z.

Zeetijdingen.

Brouwershaven.

Aangekomen.

25 Maart. *Otto*, Roigans, van Batavia.— 26 Maart. *Nor*, Natvig, van Callao.— 27 Maart. *Brouwershaven*, Jansen, van Bat.— 29 M. *Beurs van Rotterdam*, Vos, van dito.— 30 Maart. *Willem III*, v. d. Burg, van dito; *Pieter Plate*, Hansen, van Banjoew.— 31 Maart. *Diligentia*, v. Bentveld, van Batavia; *Hendrika*, Bonn, van dito.— 1 April. *Jacobus*, van Leeuwen, van dito; *Landbouw*, Kleijnenberg, van dito; *Bulgerbeeyn*, Maas, van dito; *Australie*, Harten, van dito; *Aegidia & Paulina*, Veltman, van Banjoewangie; *Burgem Hoffman*, Dijkama, van Padang.— 4 April *Vertrouwen*, Piccard van Banjoew.; *Eduard en Marie*, Remmers, van Bat.; *Cordelia*, Kolm, Wilmington.

Vertrokken.

25 Maart. *Drie Vrienden*, Anderson, naar Batavia.— 30 Maart. *Duisburg*, Wiegman, New-York.— 6 April. *Amboina*, Rusman, naar Batavia.

Hellevoetsluis

Aangekomen.

27 Maart. *Riga*, v. d Velde, van Maracaïbo.— Maart. *Etise Susanna*, Kuyt, van Batavia; *Arend*, Goosens, van Curaçoo; *Math. Denker*, Denker, van Havana.— 1 April. *Henr. Elisabeth Susane*, van Veen, van Batavia; *Dione*, Stevens, van Algoabaai; *Missisippi*, Allen, van Baltimore; *Bengalen*, Planter, van Charleston.— 3 Apr. *Schuringa*, Engelsman, van Suiin – 6 April *Weltevreden*, Teerlink, van Texel.

Vertrokken.

28 Maart. *Pres. van Rijckevorsel*, Vermeij, naar Singapoere viâ Newport; *Krimpen a/d. Lek*, Onwehand, naar dito viâ Cardiff; *Minerva*, van Ommeren, naar Newcastle en Brazilie — 29 Maart. *Maria Anna*, Verschuur, naar Batavia; *Sophia Koningin der Nederl.*, Klein, naar dito.— 30 Maart. *Vriendschap*, Buijs, naar Batavia. — 31 Maart. *Jedo*, v. d. Hoeven, naar Australie, viâ Londen; *Constance*, Kimmerer, naar dito viâ dito.— 5 April. *Luconia*, Hulshoff, naar Batavia; *Johanna*, Ouwehand, naar dito; *Madura*, v. Leeuwen, naar dito; *Julia*, van der Kolf, naar Kaap de Goede Hoop; *Ortelius*, Groote, naar Singapore viâ Cardiff; *Twee Jeanne's*, v. d. Wind, naar dito viâ dito; *v. d. Palm*, Bouwmeester, naar Hongkong viâ dito; *Economy*, de Jonge, naar Buenos Ayres; *Ecliptica*, Boomgaard, naar Curaçao.— 7 April. *Regina Maris*, Ouwehand, naar Batavia; *Fairfield*, Hathaway, naar New-York; *Herman*, v. Velthoven, naar Cardiff; *Ida Elizabeth*, Kramer, naar dito.

Zeilklaar.

Cath. With., Popken, naar Batavia.

Texel.

Aangekomen.

29 Maart. *Welvaart*, Mooij, van Batavia.— 31 Maart. *Activo*, Fraaij, van Havana; *Jacoba Christina*, Lutje van Surin.— 1 April *Vrede*, Terbrugge, van Batavia; *Philips Marnix*, v. Duyn, van dito; *Ardjoeno*, Rapp, van dito; *Erasmus*, v. Heiningen, van dito; *Barend Willem*, Retgers, van dito; *Johanna Alida*, Visman, van dito; *Maarten van Rossem*, Rijken, van dito; *Arlequin*, v. Megchelen, van Tjilatjap; *Johann*, Köhn, van Havana; *Minona*, Rydin, van Charleston: *Louisa*, Antusch, van Odessa, *Josephina Bernhardina*, van Wassenaar van Hyères.— 2 April. *Derk. Titia*, Esink, van Batavia; *Ferdinandina Emma*, Tange, van dito: *Herm. Maria Elisabeth*, van Bonjer. van Samarang; *Ida Maria de Raath*, de Boer, van Tjilatjap; *Eliza*, Visser, van Suriname: *Maria Joh.* Geerling, van Nickerie.— 3 Apr *Louisa Roelofvienna*, Sybrandi, Tjilatjap; *Suez*, Selmer, van Charleston.— 4 April, *Henr. Maria*, Verburg, van Batavia; *Stad Enschede*, Hegt, van dito; *Leopold*, Holst, van dito.

Vertrokken.

25 Maart. *Telegraph*, Rolufs, naar Batavia; *Magdalena*, Kooij, naar dito; *Compagnie*, Kuyper, naar Suriname; *Piet Hein*, Meijer, naar Havana; *Christina Agatha*, Esink, naar Liverp. — 29 Maart *Antilope*, Gnodde, van Curaçao.— 5 April *Anna*, Diepering qq. n. Batavia; *Cornelia Hendrika*, Jaski, naar Japan; *Willem Eduard*, v. Wijk, naar Suriname; *Triton*, Duinker, naar dito; *Cornelia*, Doyen, naar St. Thomas; *Cath. Herm.* Visser, naar Porto Cabello; *Dolfijn*. Brandligt, naar Cardiff; *Joh. Maria Christina*, Gorter, naar dito; *Oost-Indie Packet*, Postma, naar dito; *Almelo*, Tjebbes, naar dito; *Gesina Wilhelm*. Dokman, op Avont.— 6 April *Calypso*, Nolles, naar Batavia; *Libra*, van Os, naar Soerabaija; *Isaäc da Costa*, Löschen, naar Kaap de Goede Hoop; *Juno*, Roszberger, naar Surin.

Zeilklaar.

Corn. en Geertruida, Hoeksma, naar Samarang; *Christiaan Huygens*, van Katwijk, naar dito.

Vlissingen.

Aangekomen,

25 Maart. *Wildeman*, Driest, v. Buenos-Ayres.— 30 Maart. *Walcheren*, Hoek, van Bat. (n. Midd.)— 1 April. *Mercurius*, Nepperus, van Fatjitan (n. Middelburg).

Vertrokken.

25 Maart. *Emilie*, Heykema, naar Bahia — 30 Maart. *Zuiderzee*, de Jong, naar Havana.

AANGEKOMEN PASSAGIERS UIT O. I.

In TEXEL, Maart en April 1858.

27 Maart. Per *Welvaart*, kapt I. N. Mooi, van Batavia, den heer P. H. v. d. Wedden, O. I. ambten. en F. Weber, partic

1 April. Per *Philips van Marnix*, kapt. van Duin, van Batavia, den heer W. van Gensau, echtgenoote en kinderen.

1 April. Per *Maarten van Rossem*, kapt. Rijcken, van Batavia, de heeren N. bar. Ganseb gen. Tengnagel, Pels Rijcken, Wesseling en Maubach.

1 April. Per *Arlequin*, kapt. Michelen, van Tjilatjap, de heer R. G. Schrok.

2 April. Per *Derkina Titia*, kapt. Esink, van Batavia, de heer van der Kolk, koopv. kapt., echtgenoote en kind, jonge heer en jufvrouw Mensinga en Javaansche bediende.

2 April. Per *Ferdinandina Emma*, kapt. Tange, van Batavia, officieren van gezondheid M. J. S. v. Prooijen, B. Verhagen en bar. Lawick v. Pabst.

2 April. Per *Ardjoeno*, kapt. Post, van Batavia, D. W. King. jonge heeren C. Drossaers, A. en H. van Nooten.

4 April. Per *Stad Enschede*, kapt. Noordh. Hegt, van Batavia, mevrouw Hoevenaar en Familie, mevrouw v. d. Horst en jonge jufvrouw Ten Brink.

In BROUWERSHAVEN, in Maart en April 1858.

23 Maart. Per Ned. schip *Gerardus Jacobus*, kapt. J. J. Kiliam, van Samarang naar Rotterdam, de heeren J. H. Bruijnis en Zoon, doctor, G. Bruijnis kapitein der infanterie, mevrouw Brinkman en 5 kinderen, mejufvrouw Verpoorter, alsmede 4 gepasporteerde militairen.

31 Maart. Per Ned. schip *Diligentia*, kapt. D. D. van Bentveld, van Batavia naar Rotterdam, de heer C. E. T. Schalle, particulier, alsmede een onderofficier en drie fuseliers.

31 Maart. Per Ned. schip *Landbouw*, kapt. P. A. Kleijnenberg, van Batavia naar Rotterdam, de heer F. W. S. von Staedel met echtgenoot en zuster en 5 kinderen, onderwijzer, de heer L F Coster en 2 kinderen. particulier, de twee jonge heeren Andeweg, particulier.

1 April. Per Ned. schip *Aegidia Paulina*, kapt. F. Veltman, van Batavia naar Rotterdam, de heer L. M. de Froideville, echtgenoote en 5 kinderen, mevrouw Stein Parvé en 2 Javaansche bedienden.

VERTROKKEN PASSAGIERS NAAR O. I.

Uit TEXEL, in Maart 1858.

25 Maart. Per *Magdalena*, kapt. Kooij, naar Batavia, de heeren E. A. Linnenschmidt van Loffelt en J. de Rijk, particulieren

25 Maart. Per *Telegraph*, kapt. Rulofs, naar Batavia, de heeren (gebroeders) C. en A. Vinju, en T. T. S. von Bonninghausen tot Heringhaven.

Uit HELLEVOETSLUIS, in Maart en April 1858.

30 Maart. Per het Ned. fregat. *Vriendschap*, kapt. F. Buijs Jzn., de heeren J. J. A. Le Clercq, H. de Wit Hzn., J. G. Krijnders en G. Ketel.

5 April. Per het Ned. barkschip. *Luconia*, kapt. J. D. Hulshoff, de heeren L. C. Eras, 1e luitenant kommandant, G. Geertsema, 2e luitenant, medegeleider, H. D. Roskes, officier van gezondh. 3e kl. en 122 onderofficieren en manschappen.

5 April. Per het Ned. barkschip. *Madura*, kapt. J. N. A. Schagen van Leeuwen, de heeren C. L. Brodhaag en B. H. Feltkamp.

6 April. Per het Ned. barkschip *Regina Maria*, kapt. C. Onwehand, de heeren C. J. B. Bol, 1e luitenant der infanterie, kommandant, van der Hoek, 2e luitenant der artillerie, medegeleider en 123 onderofficieren en manschappen.

Uit BROUWERSHAVEN, in April 1858

per het Ned. barkschip. *Amboina*, kapt. W. Busman, van Rotterdam, naar Batavia, de heeren van Bronokhorst, J. J. Boreel, J. Keteloor, echtgenoote en vijf kinderen, G W H Hamel, C. Stolk, J. Ouwendijk, Mevr. de wed. van Gisteren, Mevr. Mekern, Mejufvr. M. E Wanbert, A. Friebel en M. L. Delhonsen en eene vrouwelijke javaansche bediende.

SCHEEPSBERIGTEN.

Aangekomen Schepen te Soerabaya.

Datum		Vlag	Namen der Schepen	Gezagvoerders	Van.
Mei	26	Nederl. Ind.	Tathool Barie.	Said Abd bin Achmat Habessij	Grisse.
"	—	" "	Maas Dennok.	Hadjie Moht Sa-at.	Bandjermassing.
"	—	Nederlandsch	Agatha en Maria.	W. B. van Zijp.	Batavia.
"	27	Nederl. Ind.	Stoomschip Banda.	A. G. Bosch.	"
"	—	" "	Riengit.	Jo Sarie.	Palie (Padang).
"	—	" "	Bacht Mastora.	Said Acht. bin Aloei Alhabassij.	Amboina.
"	—	Z. M.	Stoomschip Merapi.	K L t-z J J. Westerouen v. Meeteren	Batavia.
"	—	Nederl. Ind.	" Kon. der Nederlanden.	E. Lewis.	"
"	—	Nederlandsch	Brederode.	J L. van Waning.	"
"	29	Nederl. Ind.	Witch of the Wave.	Oedin.	Pamanoekan.
"	—	Nederlandsch	Clara Henriette	P. J. Petering	Batavia.
"	—	Nederl. Ind.	Kas Balhaer.	Said Moht. b. Ocmor Assegaf	Samarang.

Vertrokken Schepen van Soerabaya.

Datum.		Vlag.	Namen der Schepen	Gezagvoerders	Naar
Mei	26	Nederl. Ind.	El Masshoor.	Said Mohamat bin Aloei Assegaf.	Sumbawa.
"	27	" "	Foelkoel Haer ths hnd. Snltan Adam.	Said Aloei Alhabassij.	Pontianak via Sumanap.
"	—	Z. M.	Stoomschip Gedeh.	Kapt. ter-zee B. H. Staring.	Koersstellende om de West.
"	—	Nederlandsch	Java Courier.	W. de Weerd.	Nederland.
"	—	Nederl. Ind.	Bella.	Jono.	Pasoeroean.
"	—	Nederlandsch	Willem kroonprins der Nederlanden.	W. J. de Bourghelles Zetteler.	Nederland.
"	28	Nederl. Ind.	Tjilatjap.	Warisa.	Cheribon.
"	29	" "	Stoomschip Banda.	A. G. Bosch.	Batavia via Samarang.

In lading liggende Schepen te Soerabaya.

Vlag.	Namen der Schepen	Gezagvoerders	Bestemming	Agenten
Zweedsch	Maria Charlotte.	Schmidt.	Falmouth.	Fraser Eaton & Co.
Nederlandsche	Dina.	De Haan.	In lossing.	" " " "
Hamburg	Elbe.	Muhlenroth.	In reparatie.	J. F. van Leeuwen & Co.
Nederlandsche	Diligence.	L. Smit.	Nederland.	B. J. van Eck & Co.
Oldenburgsch	Johanna.	W. B. van Zijp.	Amsterdam.	P. Kervel & Co.
Nederlandsch	Agatha en Maria.	W. Janssen.	"	" " " "
"	Sara Eleonora.	Schuijmer.	Reparatie.	Schimmelpenninck & Co.
"	Graaf van der Heijden.			" " "
"	Reijnesteijn.	Beth.	Nederland.	" " "
"	Hendrina.	Pompe.	"	" " "
"	Fop Smit.	Hoefman.	"	B. Kopersmit & Co.
Engelsch	Helen Lindsay.	Goble.	Amsterdam.	McMillan Marten & Co.
Nederlandsche	Gruda.	Lange.	In lading.	" " " "
Engelsch	Sea Bird.	Stephenson.	Onbepaald.	Major Matzen & Co.
Nederlandsch	Louise Princes d. Nederlanden	D. A. Florijn	Onbekend.	Ruyl Cramer & Co.
"	Brederode.	J. L. van Waning.	Nederland.	" " " "

Aangekomen Passagiers.

Met het stoomschip *Banda*, de heeren Postma, Pereira, Mc Lennan mevr. Lindgreen en fam., Ghijmers, Dinsbach, Z. M. troepen en bannelingen. — Met het stoomschip *Koningin der Nederlanden*, de heeren Vreede en fam., Humme en fam., Bosscher en fam. en van Loenen.

Vertrokken Passagiers.

Met het schip *Willem Kroonprins der Nederlanden*, een gegageerde militair.— Met het stoomschip *Banda*, Predikant van Davelaar, Z. M. troepen en bannelingen.

SCHEPEN LIGGENDE TER REEDE.

Z. M. Wachtschip Batavia; stoomschepen Madura, Samarang Merapi en roei-kannonnierboot No. 14; de schepen Elbe, Sea Bird, Diligence, Marij Ross en Graaf van Heiden Reinestein; de barken Fatal Ma-an, Saijan Maskoor, Goansien, Kair, Kattamnool Maaspandan, Dina, Alliance, Helen Lindsay, Sara Eleonora, Madina, Johanna, Anna Paulowna, Fop Smit, Louisa Princes der Nederlanden, Hendrina, Fathool Barie, Maas Dennok, Agatha en Maria, Bacht Mastora en Brederode; de brikken Fathool Salam en Grude; de schoeners Hiatlie, Bientang Timor, Ardjoeno, Emily Jane, Hing Thay, Harriet, Johanna en Catharina; de kotter Tedok.

SUMANAP.

AANGEKOMEN.

21 Mei. Het Ned. Ind. schip *Ernst Willem*, gezagv. M. Paulino, van Tjilatjap den 3 Mei; de Ned. Ind. brik *Rachmanie*, gezagv. Marzoek Osman, van Cheribon den 30 April.

VERTROKKEN.

19 Mei. De Ned. Ind. schoener *Sophia*, gezagv. Siendoe Djaija. naar Soerabaya.

20 Mei. De Ned. Ind. kotter *Sie Boender*, gezagv. Oei Ponsiang. naar Pamakassan.

21 Mei. De Ned. Ind. bark *Fathal Haer*, gezagv. Sech Mohamat bin Oembarak Bahasan, naar Cheribon.

22 Mei De Ned. Ind brik *Sophia*, gezagv. G. Schuit, naar Padang via Soerabaya, passagier de heer H. Schoemaker en echtgenoote; de Ned Ind bark *Nawan Ejoesoor*, gezagv. J. C. Monteiro, naar Samarang, passagiers mevrouw Gerlach en kinderen en W. P. Guldenaar; de Ned. Ind. schoener *Sumanap*, gezagv. Pa Jamenah, naar Balie.

SCHEPEN LIGGENDE TER REEDE.

De schoeners Maria, Mansoer, Sie Damar, Atiat Filmaula, de barken Djoedoolbarie, Grootmeester Nationaal, Aldjoesoor en Banca; de schepen Gertrude en Ernst Willem; de brikken Rachmanie en Hawil Hair; de kotters Sie Berkat en Noorsasie.

Aan- en Uitvoer te Soerabaya van den 21sten tot en met den 29sten Mei 1858.

AANVOER.

Van Batavia per het Nederl. schip *Agatha en Maria*, gezagv. W. B. van Zijp, agenten McMillan Marten en Co.

15 kisten glaswerk, 2 suikerpanen, 71 kisten manufacturen, Fraser Eaton en Co; 5 vaten ijzerwerk, 13 kisten manufacturen en 4 kisten wijn, B. J. van Eck en Co; 24 kisten en balen manufacturen. McMillan Marten en Co; 2639 picols rijst, Adam en Co; 7 stuks planken, 1 stuk balk, N. H. M; 176 vaten aardewerk, 70 kisten en balen manufacturen, 29 kisten wijn, 150 ankers en 150 kettingen, 490 stuks ijzer, 133 collies kramerijen, monsters ijzerwerk, koopmanschappen en kleinigheden.

Van Batavia per de stoomboot *Koningin der Nederlanden*, gezagv. E. Lewis, agenten Fraser Eaton en Co.

1 kist kramerijen, 20 vaatjes meel, 3 kisten amfioen, 66 kisten en bn. manufacturen, Fraser Eaton Co; 12 collies ijzerwerk, 69 kisten manufacturen, van Leeuwen en Co; 25 kisten en balen lijnwaden, McMillan Marten en Co; 10 picols salpeter, 5 kistjes monster en regaal, 26 collies manufacturen, Order; 6 kisten manufacturen en kleinigheden, diverse Arabieren.

Van Batavia per het stoomschip *Banda*, gezagv. Bosch, agenten B. Kopersmit en Co.

1 kist manilla sigaren, Major Matzen en Co; 1 blik kleeding stukken, Anemaet en Co; 1 pak tuin zaden, Karthaus en Co; 2 waterketels, B. Kopersmit en Co; 5 kisten jap. was, 1 mandje monsters, Thomas; 4 kisten bladkoper, Fraser Eaton en Co; 150 stuks goudgeld, W. W. Cook en Co; 50 kisten jap. was, Order.

Van Banjermassing per de Ned. Ind. bark *Masdennok*, gezagv. Hadjie Mohamat Saat, agent Gezagvoerder.

7700 stuks kadjang matten, 13896 stuks maloekoe matten, $9^{65}/_{100}$ picols sintok medicijnen, 7 kisten koopmanschappen, 10 corg ijzeren parangs, $5^{1}/_{2}$ corg. stroo-matten en kleinigheden, diverse Arabieren.

Van Amboina per de Ned Ind. bark *Bachtmastora*, gezagv. Said Mohamat Alhabassie, agent Gezagvoerder.

25 vaatjes boter, 1 picol noten muscaat, 1/2 picol wortelhout, 9 kisten kaijoepoetie-olie, schulpen en kleinigheden, diverse Arabieren.

UITVOER.

Naar Samarang en Batavia per de Ned. Ind. stoomboot *Banda*, gezagv. A. G. Bosch.

80 vaatjes boter, Holzer van der Dungen; 4 kisten kain padjang, J. F. van Leeuwen en Co; 15 picols was, 2 kisten jav. sigaren, 1 pak bereid leder, 1 kist jav. sigaren, diverse Chinezen.

Naar Pontianak via Sumanap per de Ned. Ind. bark *Sultan Adam*, gezagv. Said Aloei Alhabassij.

Eenige Gouvernements goederen.

Naar Amsterdam per het Nederl. schip *Java Koerier*, gezagv. K. B. de Weerd

302 picol kurkuma, W. Mathieu en Co; 1414 picols tabak, Adam en Co; 689 picols tabak, $3575^{61}/_{100}$ picols suiker, $2355^{31}/_{100}$ picols rotting, 240 picols olie, 43 leggers arak, 7 kisten confituren en kleinigheden, P. Kervel en Co.

Naar Nederland per het Nederl. schip *Willem*, *Kroonprins der Nederlanden*, gezagv. W. J. de Bourgheller Zetteler.

56 leggers arak, Kruer von Oven en Co; 25 leggers arak, $149^{13}/_{100}$ picols suiker $221^{49}/_{100}$ picols kurkuma, W. Mathieu en Co; $560^{11}/_{100}$ picols suiker, Anemaet en Co; $2002^{90}/_{100}$ picols suiker, 100 picols rotting, $2936^{28}/_{100}$ picols tabak, $1048^{11}/_{100}$ picols tabak, Schimmelpenninck en Co; $544^{23}/_{100}$ tabak, P. Kervel en Co.

Marktprijzen.

SUIKER No. 16 per picol ƒ $16^{1}/_{2}$.
KOFFIJ per picol ƒ 24 à ƒ 25.—
RIJST (CARGA) per koijang ƒ 110 à ƒ 190.—
Id. (WITTE) " " ƒ 140 à ƒ 150.—
KOMIJNEN per 100 st. ƒ 200 à ƒ 300.—
ARAK per legger. ƒ 50 à ƒ 60.—
OLIE (KLAPPER).
OLIE (KATJANG).
KADJANG MATTEN.
ROTTING.
WISSELKOERS. 100 %.

GEDRUKT BIJ E. FUHRI & CO TE SOERABAYA.